

terne maatte have stiftet Eier, og, hvad der er naturligt, om de ere forringede. Dernæst er der endvidere foreslaaet at give Bestemmelserne i Resolutionen af 30te April 1823 Anvendelse paa Overformynderierne, hvilke Bestemmelser navnlig gaae ud paa, at paalægge alle Skifteforvaltere at gjøre Indberetning til vedkommende offentlige Institut, der maatte have Pant i nogen Eiendom, som henhører til det Bo han behandler. Naar en Skifteforvalter opbager, at der i et Bo, som er under Behandling af ham, er pantsat en Eiendom til Statskassen eller til et af de offentlige Instituter, der ere omtalte i den nævnte Resolution, skal han gjøre Indberetning til vedkommende Institut derom, og det er dette vi have foreslaaet ogsaa skal finde Anvendelse paa Overformynderierne. Det er ligeledes foreskrevet i den samme Resolution, at det Samme skal være Tilfældet, naar Skifteforvalteren erfarer, at en Obligation, der oprindeligt er udstedt til Andre, er gaaet over til et saadant offentligt Institut, og ogsaa dette foreslaae vi bragt i Anvendelse paa Overformynderierne. For at gjøre Alt dette mere virksomt, have vi dernæst foreslaaet, at hvergang en saadan Panteobligation udlægges en Umyndig, skal den thinglæses og indføres paa Eiendomsfoliet; thi derved vil Skifteforvalteren ikke kunne undgaae at blive vidende derom. — Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Rampmann: Da Udvalget har tiltraadt det Underændringsforslag, der er stillet under Nr. 3, skal jeg ikke videre udtale mig derom. — Med Hensyn til den nye § 2, som Udvalget har foreslaaet, og hvortil jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag, skal jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger. Jeg tiltræder ganske Udvalgets Anskuelse om, at der vil være fuld Anledning til at give en Bestemmelse i den Retning, at de Umyndiges Midler, der ere sikrede ved thinglæst Skifteextract, udgaae fra Overformynderiets Bestyrelse og alene overgives Bærgestyrelse. Jeg har ogsaa i det Hele taget kunnet slutte mig til den nye § 2, der af Udvalget er foreslaaet med Hensyn til de nye berørte Midler; naar der af mig er foreslaaet en Ændring i denne, saa angaaer

den i Virkeligheden kun Punkter, med Hensyn til hvilke jeg tillader mig at formene, at det vil være absolut nødvendigt for den practiske Udførelse at foretage nogen Forandring. Denne Forandring gaaer ikke ud paa noget Principielt, hvorfor jeg har det Haab, at Udvalget vil erkjende, at der, i alt Fald med nogen Modification, ikke vil være noget Væsentligt at erindre imod den. Jeg skal nu nævne de faa Punkter, med Hensyn til hvilke Uoverensstemmelse findes imellem Udvalgets § 2 og den af mig foreslaaede Ændring til denne Paragraph. Jeg er enig i, at det paa Skiftet overlades til Skifteforvalteren i Forening med Bærgen at bedømme, hvorvidt de Betingelser ere tilstede, under hvilke i Genhold til Lovgivningen den efterlevende Ægtefælle har Afgang til at blive indefibende med den Umyndiges Midler, istedetfor at det nu er Bærgen i Forening med Overformynderen der afgjør dette. Dette har, som den ærede Ordfører allerede har bemærket, saameget mindre at betyde, som Skifteforvalteren i Reglen er den samme Person som Overformynderen, i alt Fald paa Landet. Sikkerhed eller Panteret gives i den Efterlevendes hele Bo, saavel faste Eiendomme som rørlige Eiendele, og i hvad Boet isvrigt bestaaer af, der kan tjene til Sikkerhed for de udlagte Arvelodder. Det er mig ubekjendt, hvorledes der her i Kjøbenhavn forholder sig med de Obligationer, som Boet eier; udenfor Kjøbenhavn er det mig bekjendt, at der forholder sig med de almindelige Prioritetsobligationer og lignende Activer paa den Maade, at de ligesom de øvrige Eiendele indbrages til Sikkerhed for de udlagte Arvelodder. Der gives af Overformynderiet en Paategning, som gaaer ud paa, at de som Sikkerhed for de udlagte Arvelodder indbrages under Overformynderiets Activer; de blive opførte paa en særskilt Activiliste og blive staaende der, indtil Obligationens Paalydende bliver indbetalt contant i Overformynderiet eller der paa en eller anden Maade træffes et Arrangement, hvorefter det tillades, at de gaae ud af Sikkerheden. Spørgsmaalet om disse Obligationer er derfor ingenslunde, saaledes som man skulde troe af den ærede Ordførers Bemærkninger, noget Upractist; tværtimod, det er et meget practist Spørgs-